

## ZIELONY RYNEK NA POCZĄTKU XX.W

Na pierwszym planie znajdziemy tzw. Pastorówkę, świadcząca o życiu i wkładzie w rozwój miasta mieszkańców wyznania ewangelickiego oraz o wielonarodowości i zgodnym współżyciu ludzi, których dzieliły nie tylko język, obyczaje, ale też religia. Z odnalezionych



dokumentów wynika, że to właśnie ewangelicy utworzyli pierwszą szkołę dla dzieci wszystkich wyznań: ewangelickich, katolickich i żydowskich uzyskując budynek od ówczesnego właściciela Czempinia Feliksa Szotdrskiego w 1790 roku. Do dnia dzisiejszego w Czempiniu istnieją ślady świadczące o życiu i działalności ówczesnych ewangelików takie jak właśnie pastorówka, budynek po szpitalu, czy budynek po szkole ewangelickiej, w którym obecnie mieści się Urząd Gminy.

Dom Pastora (Pastorówka) został wzniesiony na gruncie zakupionym przez Gminę Ewangelicką już w 1856 roku; budowę rozpoczęto wiosną 1896 roku w lipcu położono dach a w grudniu pastor Mollmann wprowadził się do nowego domu. Mollmann zgodnie z duchem epoki zorganizował towarzystwa młodzieży żeńskiej i męskiej oraz urządził wieczorki rodzinne, wykorzystując do tego celu dużą salę parafialną, dobudowaną do domu pastorskiego i mieszczącą około 60 osób. Trwałą zasługą Mollmanna było także utworzenie stacji diakonis w 1899 roku. W specjalnie urządzonym mieszkaniu urządzono kwaterę dla dwóch sióstr przysłanych z Domu Diakonis z Poznania. Siostry zajmowały się podstawową opieką medyczną, ale mogły też wspomagać pastora w prowadzeniu spraw administracyjnych parafii, w duszpasterstwie rodzin i zwłaszcza kobiet, czy w działaniach o charakterze socjalnym, opiekuńczym, edukacyjnym. Diakonia oferowała zatem nie tylko profesjonalne usługi medyczne i nowoczesne formy opieki społecznej, ale miała także wymiar religijny, będąc ważną gałęzią ewangelickiej misji wewnętrznej, łączącej działania opiekuńcze i ewangelizacyjne. Choć misja była „wewnętrzna”, skupiona na ewangelikach, to na pomoc medyczną w stacji diakonis mogli zawsze liczyć przedstawiciele innych wyznań, zarówno katolicy, jak i Żydzi. Przebudowa domu pastora została również przeprowadzona w 1937 roku. Dom Pastora był użytkowany do ostatnich dni II wojny.

W pastorówce w roku 1946 uruchomiono ośrodek zdrowia. W 1947 roku ośrodek podniesiono do rangi Okręgowego Ośrodka Zdrowia, którego kierownikiem mianowano lek. Med. Telesfora Borowiaka. Kolejnymi kierownikami placówki byli dr Jan Barlitz, Zbigniew Otta, za którego ośrodek obejmował działalnością Czempin i okolice, a także duży rejon sięgający od Rąbinka do Drożdżyc oraz w powiecie śremskim do Chaław i Pecnej.

Z upływem czasu wzrastały potrzeby wymagające powiększenia i unowocześnienia placówki. W związku z tym w latach 1966-1968 przeprowadzono kapitalny remont obiektu z dobudowaniem piętra i wielu nowych pomieszczeń. Wykonano także nowoczesną i estetyczną elewację. Placówce nadano nazwę Przychodnia Rejonowa w Czempiniu. Jej działalność nie ograniczała się tylko do bieżącego leczenia, ale też do stosowania profilaktyki,



która obejmowała badania dzieci szkolnych, dzieci w przedszkolach, pracowników PGR, pracowników zbiorowego żywienia i innych.

Po reorganizacji administracyjnej służby zdrowia w 1998 roku gabinety przeniesiono do innej lokalizacji, a budynek został sprzedany. Na skutek modernizacji i rozbudowy, w 2017 roku otwarto tam niepubliczne przedszkole i żłobek. Zmieniło się także zdecydowanie otoczenie i sposób ubioru. Powstały jezdnie, chodniki oraz zieleń parkowa.

